

SFS nr: **2002:329**

Departement/
myndighet: **Justitiedepartementet BIRS**

Rubrik: **Lag (2002:329) om samarbete med
Internationella
brottmålsdomstolen**

Utfärdad: **2002-05-08**

Ändring införd: **t.o.m. SFS 2012:582**

Allmänna bestämmelser

1 § Om den genom Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen inrättade domstolen begär att det i Sverige ska vidtas en åtgärd som grundar sig på stadgan,
tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Bestämmelserna i 3-20 §§ tillämpas om utredningen eller lagföringen gäller folkmord, brott mot mänskligheten eller krigsförbrytelse.

Bestämmelserna i 21-22 a §§ tillämpas om utredningen eller

lagföringen gäller brott som riktats mot Internationella

brottmålsdomstolens rättskipning.

I 23-32 §§ finns bestämmelser om verkställighet av

Internationella brottmålsdomstolens avgöranden och om transport av frihetsberövade genom Sverige. Lag (2009:1282).

2 § En ansökan som avses i 1 § skall ges in till Justitiedepartementet. Underrättelser i och redovisning av ett ärende till Internationella brottmålsdomstolen skall vidarebefordras av Justitiedepartementet.

En ansökan och bifogade handlingar enligt denna lag skall vara skrivna på engelska eller svenska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

Överlämnande av misstänkta, tilltalade och dömda

3 § En person som vid Internationella brottmålsdomstolen är misstänkt, tilltalad eller dömd för folkmord, brott mot mänskligheten eller krigsförbrytelse och som uppehåller sig i Sverige får överlämnas till domstolen efter beslut av regeringen.

Ett beslut om häktning eller en dom som Internationella

brottmålsdomstolen har meddelat skall godtas som grund för ett

beslut om överlämnande till domstolen.

Ett överlämnande får skjutas upp i avvaktan på att

Internationella brottmålsdomstolen har beslutat om den skall ta

upp saken till prövning. Vidare får ett överlämnande förenas

med villkor eller, efter överenskommelse med domstolen, skjutas

upp om förundersökning har inletts eller åtal väckts i Sverige

för annan gärning än den ansökan avser.

4 § För en ansökan om överlämnande till Internationella brottmålsdomstolen tillämpas bestämmelserna i 14 § lagen

(1957:668) om utlämning för brott.

Innan regeringen meddelar beslut i anledning av

framställningen, skall yttrande avges av Riksåklagaren. Till

grund för sitt yttrande skall Riksåklagaren låta verkställa

nödvändig utredning enligt vad som gäller vid förundersökning i

brottmål. Om det finns särskilda skäl, skall regeringen inhämta

ett yttrande från Högsta domstolen innan den avgör ärendet.

5 § I ett ärende om överlämnande till Internationella brottmålsdomstolen får tvångsmedel användas utan att särskild

utredning har lämnats till stöd för att den som avses med

ansökan har begått det uppgivna brottet. Om domstolen har

begärt att den som avses med ansökan skall frihetsberövas,

skall häktning ske om det inte är uppenbart att skäl för

häktning saknas. Den som är häktad får begära att en ny förhandling hålls inom tre veckor från det att beslut senast

har meddelats. I övrigt gäller i fråga om tvångsmedel vad som i

allmänhet är föreskrivet för brottmål.

Beslut om tvångsmedel kan meddelas även efter det att överlämnande har beslutats. Beslut av rätten gäller, om inte

annat beslutas, till dess ärendet har avgjorts eller, när

överlämnande beslutats, tills detta har verkställts.

6 § Den som är misstänkt, tilltalad eller dömd för brott,

vilket enligt denna lag kan föranleda ett överlämnande till

Internationella brottmålsdomstolen, får på begäran av domstolen, eller på grund av efterlysning som har utfärdats på

grund av beslut av domstolen, omedelbart anhållas eller åläggas

reseförbud eller anmälningsskyldighet av en åklagare enligt vad

som i allmänhet gäller i brottmål. Beslag får också ske i

sådant fall. Anhållande skall ske om det inte är uppenbart att

skäl för anhållande saknas.

Tvångsmedel enligt första stycket får användas utan att särskild utredning har lämnats till stöd för att den som avses

med ansökan har begått det uppgivna brottet.

Om det beslutas om tvångsmedel enligt första stycket, skall

23 § andra-fjärde styckena lagen (1957:668) om utlämning för brott

tillämpas. Tidsfristen för ingivande av en ansökan om överlämnande skall dock vara 60 dagar från den dag personen

anhölls eller reseförbud eller anmälningsskyldighet meddelades.

7 § Internationella brottmålsdomstolen skall ges tillfälle att

yttra sig innan den som på domstolens begäran har berövats

friheten enligt 5 eller 6 § friges eller åläggs reseförbud

eller anmälningsskyldighet.

8 § Har upphävts genom lag (2003:1173).

9 § Ett beslut om överlämnande till Internationella brottmålsdomstolen skall verkställas av polismyndigheten. Om

den som skall överlämnas är på fri fot, får han eller hon, om

det är nödvändigt för att överlämnandet skall kunna genomföras,

omhändertas och tas i förvar av polismyndigheten, dock längst

under fyrtioåtta timmar. Lag (2003:1173).

10 § Regeringen får på Internationella brottmålsdomstolens

begäran medge att den som har överlämnats till domstolen får

ställas till ansvar vid domstolen för annan gärning som begåtts

före överlämnandet än den för vilken överlämnandet skett.

Regeringen får vidare medge att den som har överlämnats till

Internationella brottmålsdomstolen får överföras från domstolen

till en annan stat för lagföring. I fråga om sådan överföring

tillämpas 24 § lagen (1957:668) om utlämning för brott.

Lämnas inte medgivande enligt andra stycket, ska regeringen

begära att den till Internationella brottmålsdomstolen

överlämnade personen återförs till Sverige. Lag (2011:1176).

11 § Om någon som har överförts av Internationella

brottmålsdomstolen till Sverige för rättegång här i landet

skall återföras till domstolen, tillämpas bestämmelserna i

26 a § lagen (1957:668) om utlämning för brott.

12 § Om en stat begär utlämning av en person som

Internationella brottmålsdomstolen begär överlämnad till

domstolen, beslutar regeringen om personen skall överlämnas

till domstolen eller utlämnas till staten.

Rättslig hjälp

13 § På ansökan av Internationella brottmålsdomstolen skall

rättslig hjälp lämnas enligt lagen (2000:562) om internationell

rättslig hjälp i brottmål om inte annat framgår av denna lag.

Rättslig hjälp får lämnas även om den gärning som ansökan avser

inte motsvarar ett brott enligt svensk lag.

Bestämmelserna i 2 kap. 14 § första stycket lagen om

internationell rättslig hjälp i brottmål gäller inte om ett

avslag skulle strida mot Sveriges förpliktelser mot domstolen.

Bestämmelserna i 2 kap. 14 § andra stycket, 4 kap. 33 § och

34 § andra stycket samma lag skall inte tillämpas.

Internationella brottmålsdomstolen skall ges tillfälle att

yttra sig innan rättslig hjälp förenas med villkor som avses i

5 kap. 2 § lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål.

14 § Bestämmelser i annan lag eller författning om delgivning

och rättslig hjälp åt domstol eller myndighet i en annan stat

tillämpas på ansökningar från Internationella

brottmålsdomstolen, om de inte strider mot bestämmelserna i

denna lag.

15 § Om det vid handläggningen av en ansökan om rättslig hjälp

i brottmål från Internationella brottmålsdomstolen framkommer

att ansökan är oförenlig med en sådan ansökan om rättslig hjälp

i brottmål från en annan stat som handläggs enligt lagen

(2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål, skall

frågan överlämnas till regeringen som beslutar vilken av

ansökningarna som skall ha företräde.

Rättegångshinder

16 § Åtal och lagföreling i Sverige för en gärning får inte ske

1. om frågan om ansvar för gärningen har prövats vid Internationella brottmålsdomstolen,

2. om domstolen har beslutat att frågan om ansvar för gärningen

skall prövas där trots att svensk förundersökning eller lagföreling pågår, eller

3. om domstolen har ansökt om att personen i fråga skall

örelämnas till domstolen på grund av gärningen och denna

ansökan inte har avslagits.

Offentlig försvarare

17 § Om Internationella brottmålsdomstolen begär att en åtgärd

som grundar sig på stadgan skall vidtas i Sverige beträffande

den som misstänks eller av domstolen har åtalats eller dömts

för brott, skall den personen, om han eller hon begär det,

biträdas av en offentlig försvarare. I fråga om sådan gäller

rättegångsbalkens bestämmelser med det undantag som följer av

19 §.

Ersättningar och andra kostnader

18 § Ett vittne eller en målsägande eller sakkunnig i Sverige

som har kallats för att höras av Internationella

brottmålsdomstolen har rätt till ersättning av allmänna medel

för sin inställelse enligt bestämmelser som meddelas av regeringen.

19 § Kostnader för ersättning av allmänna medel som betalats

till offentlig försvarare eller till annan samt övriga

kostnader för åtgärder som vidtagits enligt denna lag skall

bäras av staten om inte annat följer av 20 §.

20 § Regeringen meddelar föreskrifter om att vissa kostnader

för åtgärder som vidtagits enligt denna lag kan återkrävas från

Internationella brottmålsdomstolen.

Samarbete i fråga om brott som riktats mot
Internationella

brottmålsdomstolens rättskipning

21 § I fråga om utlämning eller rättslig hjälp till

Internationella brottmålsdomstolen med anledning av
utredning

om eller lagföring för brott som riktats mot domstolens
rättskipning, tillämpas de bestämmelser om utlämning i
lagen

(1957:668) om utlämning för brott och om rättslig hjälp
i lagen

(2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål
och i

annan lag eller författning, som gäller för en
motsvarande

begäran från en annan stat. Särskilda bestämmelser som
gäller

rättslig hjälp till en stat som är medlem i Europeiska
unionen

eller till Norge eller Island skall dock inte
tillämpas.

Lag (2003:1173).

22 § Om Internationella brottmålsdomstolen anmäler ett
brott

som avses i 21 § för lagföring i Sverige, skall ärendet

överlämnas till Riksåklagaren för handläggning enligt det

förfarande som gäller vid en svensk förundersökning eller

rättegång i brottmål.

22 a § Har Internationella brottmålsdomstolen genom

lagakraftvunnen dom prövat fråga om ansvar för en gärning som

riktats mot domstolens rättskipning, får den tilltalade inte

lagföras i Sverige för samma gärning i enlighet med vad som

gäller enligt 2 kap. 5 a § första stycket 1-4 brottsbalken.

Första stycket gäller inte i fråga om brott som avses i 2

kap. 1 § eller 3 § 4 eller 7 brottsbalken såvida inte

lagföringen vid Internationella brottmålsdomstolen har skett

sedan personen utlämnats från Sverige för lagföring.

Får lagföring ske, ska bestämmelserna i 2 kap. 6 §

brottsbalken tillämpas. En bestämmelse om krav på

åtalsförordnande finns i 2 kap. 7 c § samma balk.

Lag (2009:1282).

Verkställighet av straff och förverkanden

23 § Regeringen kan på Internationella brottmålsdomstolens

begäran besluta att en av domstolen meddelad fängelsedom får

verkställas i Sverige. Regeringen får meddela de anvisningar

som i det enskilda fallet behövs för verkställigheten av

straffet här.

24 § En av Internationella brottmålsdomstolen meddelad bötesdom

eller ett beslut av domstolen om förverkande av egendom eller

av värdet av viss egendom, får på ansökan av domstolen

verkställas i Sverige. Ansökan skall överlämnas till

Kronofogdemyndigheten för åtgärd. Om verkställigheten avser

förverkande av värdet av viss egendom, bestämmer

Kronofogdemyndigheten det förverkade värdet i svenska kronor.

Kronofogdemyndighetens beslut får överklagas till allmän

förvaltningsdomstol. Kronofogdemyndighetens och

förvaltningsdomstolens beslut gäller omedelbart om inte annat

beslutas. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till

kammarrätten. Lag (2007:279).

25 § Vid verkställighet enligt 23 och 24 §§ tillämpas 25 §

lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom om inte annat framgår av denna lag.

Verkställighet får inte längre ske om Internationella brottmålsdomstolen har beviljat den dömda nåd eller straffflintring och det nedsatta straffet har fullt ut verkställts eller domstolen har meddelat något annat avgörande

som innebär att den utdömda påföljden inte längre får verkställas. Uppkommer, sedan en ansökan enligt 23 eller 24 §

har bifallits, en fråga om hinder mot verkställighet på grund

av preskription, skall denna fråga prövas enligt de regler som

gäller för Internationella brottmålsdomstolen.

Frågor om villkorlig frigivning prövas av regeringen sedan

Internationella brottmålsdomstolen fått tillfälle att yttra

sig. Regeringen får i dessa fall besluta att villkorlig frigivning skall ske vid en senare tidpunkt än som följer av brottsbalken.

Beslut om förvandling av böter får inte meddelas.

26 § Vid verkställighet enligt 23 § tillämpas reglerna om

immunitet i 23 § lagen (1972:260) om internationellt samarbete

rörande verkställighet av brottmålsdom.

27 § Vid verkställighet enligt 23 § har företrädare för

Internationella brottmålsdomstolen eller den domstolen utser

för att undersöka behandlingen av den som avtjänar ett straff

som utdömts av domstolen rätt att besöka den plats där personen

är placerad. Den som ansvarar för någon som avtjänar ett sådant

straff skall lämna den som genomför undersökningen det biträde

som denne behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

28 § När verkställighet av böter eller förverkande har skett

enligt 24 §, skall Kronofogdemyndigheten överlämna vad som

kommit in vid verkställigheten till Internationella brottmålsdomstolen. Lag (2007:279).

Erkännande och verkställighet av avgöranden om gottgörelse till

brottsoffer

29 § Ett avgörande om gottgörelse till brottsoffer som Internationella brottmålsdomstolen har meddelat och som har

vunnit laga kraft, gäller här i landet och skall på ansökan

verkställas här, om inte annat följer av andra stycket.

Avgörandet gäller inte här i landet och får inte verkställas

här

1. om erkännande eller verkställighet av avgörandet är uppenbart oförenligt med grunderna för rättsordningen här i

landet, eller

2. om det dessförinnan här i landet har meddelats ett lagakraftvunnet avgörande om samma sak.

Ansökan enligt första stycket får göras av den som i avgörandet

har tillerkänts gottgörelse. Även Internationella brottmålsdomstolen får göra en sådan ansökan om den har beslutat att gottgörelse till brottsoffer skall betalas ut genom en särskild förvaltningsfond för brottsoffer.

30 § Väcks vid en svensk domstol talan om gottgörelse till

brottsoffer i en sak som redan är föremål för rättegång vid

Internationella brottmålsdomstolen och kan rättegången vid den

domstolen leda till ett avgörande som enligt 29 § gäller här i

landet, skall talan avvisas eller förklaras vilande i avvaktan

på att Internationella brottmålsdomstolens avgörande vinner

laga kraft.

31 § En ansökan om verkställighet enligt 29 § prövas av Svea

hovrätt. Ansökan får avse en del av avgörandet.

Till ansökan skall fogas avgörandet i original eller en bestyrkt kopia liksom ett bevis att avgörandet har vunnit laga kraft.

En ansökan om verkställighet får inte bifallas utan att den som har förpliktats att utge gottgörelse har fått tillfälle att yttra sig över ansökan.

Verkställighet sker på samma sätt som gäller i fråga om svensk domstols dom som har vunnit laga kraft.

Transport av frihetsberövade genom Sverige

32 § Chefen för Justitiedepartementet får meddela tillstånd

till transport genom Sverige av en frihetsberövad person som

för att överlämnas eller utlämnas eller i annat syfte skall

överföras mellan en annan stat och Internationella brottmålsdomstolen. Under en sådan transport skall

frihetsberövandet bestå om inte domstolen begär att den som

överförs skall friges.

För flygtransport utan planerad mellanlandning här i landet

krävs inte tillstånd enligt första stycket. Om en oplanerad

mellanlandning sker, skall polismyndighet ta den som överförs i

förvar till dess en ansökan görs om tillstånd till transport

enligt första stycket och genast underrätta chefen för

Justitiedepartementet om detta. Görs ingen ansökan senast 96

timmar från den oplanerade landningen, skall personen omedelbart friges.

Om tillstånd har meddelats enligt första stycket, får polismyndighet vid behov ta den som överförs i förvar. I fråga

om tvångsmedel i ett ärende om transport gäller bestämmelserna

i 5 §.

Övriga bestämmelser

33 § Regeringen meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen

av denna lag.

Övergångsbestämmelser

2011:1176

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2. För ärenden som har inletts före ikraftträdandet gäller 10 §

i dess äldre lydelse.